

Albert Balcells; **El pistolerisme. Barcelona 1917-1923**, Edicions Pòrtic, Barcelona, 2009.

Barcelona, rebatejada com la Rosa de foc, va ser l'escenari de centenars de crims selectius entre representants sindicals i agents burgesos. La tradició del pistolerisme ja era forta a finals del segle XIX i va tenir capítols catastròfics com el de la Setmana Tràgica el 1909. Així i tot, entre els anys 1917-1923 va adquirir el seu punt més àlgid. Personalitats com Francesc Layret o Salvador Seguí el Noi del Sucre, entre molts d'altres, van morir cosits a trets, i les vagues violentes eren a l'ordre del dia. La més emblemàtica, la dels treballadors de la fàbrica elèctrica La Canadenca, el 1919, que va durar tres mesos, va arrossegar els obrers de tot Catalunya, va provocar assassinats a tots dos bàndols, va deixar Barcelona a les fosques i fins la premsa va haver de parar deu dies.

En aquest marc històric, sorprèn descobrir les xarxes i grups armats que coexistien a banda i banda: des dels proanarquistes fins a la gent d'ordre del Sometent. Fins al punt que el crim i el pistolerisme era un tema quotidià per als barcelonins de l'època. Ho demostren la quantitat d'acudits gràfics que publicava la premsa, en capçaleres tan punyents com L'Esquetlla de la Torratxa o La Campana de Gràcia, però també en diaris de to més seriós. És per aquest motiu que Albert Balcells ha optat per fer-ne una selecció i acompanyar el text amb les vinyetes que considera més representatives.